



Tam, kde sa zrodila Afrodita...

V rámci projektu Erasmus+ sme sa traja učiteľia a tri žiačky zúčastnili na konci apríla študijnej cesty na slnečný Cyprus. Týždeň sme strávili v lýceu v Paralimni, v malom mestečku na juhovýchode kraji-

ny. Školský vzdelávací systém je v zásade podobný nášmu. Jasle, materská škola, od piatich rokov povinná. Základná škola trvá šesť rokov, nasleduje trojročné gymnázium pre všetkých žiakov. Tu končí povinná školská dochádzka. V 15 rokoch si žiaci vyberajú trojročné lýceum (naše gymnázium) alebo odbornú školu. Lýceum v Paralimni má 500 žiakov, 100 učiteľov a asistentov. Navštívili sme mnoho vyučovacích hodín, ale viac ako 18 žiakov sme v triede nevideli. A to na niektorých hodinách boli len štyria - piati. Starostlivosť o podporu a napredovanie žiakov boli evidentné. Organizujú vyrovnávacie triedy i triedy pre cudzincov. Zaujímavá je príprava učiteľov. Po štvorročnom bakalárskom vysokoškolskom štúdiu sa záujemca o učiteľské povolanie prihlási a zapíše do zoznamu čakateľov. A čaká. Výborná pani učiteľka matematiky sa nám pochválila: „Ja som mala šťastie, čakala som len sedem rokov.“ Jej úprimná radosť bola evidentná. Tu sa potvrdzuje jednoduchý vzťah: príčina a následok. Plat pani učiteľky so 16-ročnou praxou je 2,5-krát vyšší ako plat porovnateľného učiteľa na Slovensku. Kedysi som uveril tvrdeniu politikov, že žiadne peniaze naliate do školstva neprinesú hmatateľný výsledok. Cyprus je dôkazom opak. Výborné platové pomery učiteľov spôsobili vysoký záujem o učiteľskú profesiu a priniesli kvalitu do ich škôl. Paradoxne vyznieva fakt, že pre splnenie požiadaviek na maturitnú skúšku väčšina študentov absolvuje súkromné doučovacie kurzy. Na záver nemôžem nespomenúť zmrazený vojenský konflikt, v mnohom veľmi podobný ruskej agresii na Ukrajine. Turecko v roku 1974 v záujme „ochrany“ vlastnej menšiny napadlo Cyprus a ukradlo mu asi tretinu územia. Následkom vojny došlo k zavraždeniu tisícov nevinných ľudí, presídleniu desiatok tisíc obyvateľov, k rabovaniu a znásilňovaniu. Trauma z vojenských hrôz je na Cypre stále živá. Mementom je zbombardované a opustené mesto Famagusta a jeho jedinečné pláže. V záujme ochrany tureckej menšiny a jej jazyka... len bolesť, smrť a nenávisť. A to všetko na ostrove, ktorý sa pyší neuveriteľne bohatou históriou a tým, že z perly cyperských morských vín sa zrodila krásna - krásna Afrodita!

Miroslav Kubičar,
riaditeľ školy



ČASOPIS PÚCHOVSKÝCH GYMNAZISTOV

Rozhovor s predsedom Žiackej školskej rady Gymnázia Púchov Timotejom Fabokom

Si predsedom rady prvý rok. Ako sa cítiš v tejto pozícii? Je to veľká zodpovednosť?

Cítim sa vo svojej pozícii dobre, pretože ostatní členovia parlamentu sú veľmi zodpovední a uľahčujú mi tým prácu. Samozrejme, to je aj veľká zodpovednosť, ale s podporou všetkých žiakov a učiteľov sa to dá zvládnuť

Čo ťa motivovalo kandidovať na predsedu rady?

Motivoval ma náš pán riaditeľ, ktorý chcel, aby som sa zapojil aj ja. Dúfam, že to dnes neľutuje.

Aký je tvoj cieľ ako predsedu – čo by si chcel po sebe v škole zanechať?

Chcel by som zlepšiť vzťahy v škole, aby sa nám dobre spolupodávalo. Tiež chcem zanechať ľahšiu cestu pre ďalšie parlamenty.

Dostal si hneď nejaké nápady na zmenu zabehnutého systému?

Chcel som, aby fungovali aj akcie, ktoré nebudú len pre pobavenie, ale budú naozaj prospešné a zaujímavé. Zatiaľ si myslím, že sa to celkom darí, aj keď toho máme ešte veľa vymysleného.

Aké akcie ste už tento školský rok zorganizovali?

Swap kníh, Deň učiteľov, Valentín, Mikulášsky deň, Deň študentstva, Deň otvorených dverí, tematické dni a ďalšie.

Môžu študenti prispieť svojimi nápadiami alebo sa zapojiť do aktivít rady?

Každý môže prispieť svojím nápadom či už do nápadovej skrinky alebo na náš školský Instagram. Budeme veľmi radi, keď sa do našich aktivít zapojí čo najviac žiakov, pretože veľakrát to stojí hlavne na nich.

Vzdelávacia výprava na Cyprus

Počas druhého polroka sa už mnohým sníva o mori, peknej prírode a počasi. Nuž a my sme dostali príležitosť vycestovať na Južný Cyprus, no nie na obyčajnú dovolenku, ale na vzdelávanie cez program Erasmus+. Zavítali sme na lýceum v Paralimni, kde sme spolu s tamojšími študentmi a učiteľmi chodievali na hodiny angličtiny a matematiky. Zábavnou, praktickou formou sme si posilnili a precvičili jazykové zručnosti. Diskutovali sme o veľkonočných tradíciách, ale aj počítali kvadratické rovnice a podobnosť trojuholníkov.

S takto rozbehnutým mozgom sme po popoludniach peši alebo na bicykloch spoznávali krajinu. Do spomienok sme si uložili nádherné výhľady z útesov a zo skál, tradične vyzdobené kostoly či dokonca ruiny starovekých chrámov a archeologické náleziská.

Na lýceu sme sa stretli aj s delegáciami škôl z Grécka a Talianska, s ktorými sme nadväzovali kontakty, robili rôzne aktivity a skúmali umenie ako médium prelomenia jazykovej bariéry, ktorá v niektorých prípadoch vskutku úplne zmizla.

Táto výprava bola pre nás neopakovateľným zážitkom a veríme, že sme na stope ďalším spoluprácam.

Leisha Taurani, III.B



Čo by si odkázal študentom, ktorí premýšľajú, že by sa do rady zapojili budúci rok?

Verím, že v ďalších parlamentných voľbách budú kandidovať skvelí ľudia, ktorí posunú našu školu ešte oveľa ďalej, než ju chceme posunúť my. Nezáleží, či si introvert, neznámy, alebo nevýrečný. Pridaj sa k nám a zaži si, aké to je byť súčasťou niečoho väčšieho.

Timotej, želám Ti, aby sa ti v tejto funkcii darilo, aby študentská rada pod tvojím vedením dostávala a realizovala samé super nápady, aby ste boli pre študentov oporou aj príkladom. Ďakujem za rozhovor.

Kristína Staníková, kvinta



Japonsko - krajina vychádzajúceho slnka

Japonsko spája bohatú históriu s modernými technológiami. Bola to pre mňa cesta do iného sveta. Starobylé chrámy tu stoja vedľa moderných budov a tradície sú stále živé aj v rýchlo sa meniacom svete. Prvou zastávkou mojej cesty bola Osaka, ktorá je známa svojím vynikajúcim jedlom, srdečnými ľuďmi a živou atmosférou. Je to mesto, ktoré nikdy nespí. Najviac ma očarila štvrť Dotonbori, kde sa večer celé mesto rozsvieti a ulice sú plné hudby, smiechu a voní. Zážitkom bola aj ochutnávka miestnych špecialít ako napr. takoyaki alebo okonomiyaki. Ďalšou zastávkou bol Kyoto – bývalé cisárske mesto, ktoré je ako živé múzeum histórie a kultúry. Prechádzka bambusovým lesom v Arashiyame bola vstupom do rozprávky. Nesmela chýbať návšteva Nijo hradu, bývalého sídla šógunov. Hradné záhrady boli nádherné, plné starých borovic a japonských javorov. Nezabudnuteľným zážitkom bola aj návšteva Fushimi Inari-taisha – svätyne známej tisíckami oranžových brán, ktoré vytvárajú dlhý, kľukatý chodník až na vrchol hory. Kjóto mi ukázalo tú pravú japonskú dušu – pokoj, krásu a rešpekt k tradícii.

V neďalekej Nare som navštívila slávny Nara park. Je to magické miesto, kde sa voľne prechádzajú stovky jeleňov. Niektoré sa vám dokonca ukľonia výmenou za sušienku. Okrem nich sa tam nachádza aj obrov-



ský chrám Tōdai-ji, ktorý ukrýva jednu z najväčších bronzových sôch Budhu na svete. Nara bola tichšia, ale zato plná prirodzenej krásy a duchovnej atmosféry. Strela som sa s veľkou pohostinnosťou Japoncov, ktorí boli vždy ochotní pomôcť, aj keď sme si nie vždy rozumeli slovami. Japonci sú známi svojou zdvorilosťou, presnosťou a úctou k prírode a histórii. Všade, kde som prišla, ma

prekvapila ich pohostinnosť, čistota ulíc a dôraz na detaily – či už pri jedle, oblečení alebo správaní. Všetko má svoj poriadok – vlaky chodia na sekundu presne, ľudia sa navzájom rešpektujú, a aj ten najmenší detail má svoj význam. Japonci sú neuveriteľne pracovití, skromní a milí. Vždy sa ukľonia na pozdrav a sú ohľaduplní k druhým, najmä k turistom.

Každý deň som si pochutnala na skvelom jedle. Nechýbali klasiky ako ramen, sushi či teplý zelený čaj. Ale skutočným zážitkom bola tradičná večera kaiseki-ryōri, kde každý chod vyzeral ako umelecké dielo. Japonsko mi ukázalo, ako krásne môže byť spojenie minulosti s budúcnosťou. Každá jedna ulička bola pre mňa kultúrnym zážitkom. Dovolenka v Japonsku nebola len cestou na iný kontinent, ale aj výletom do iného spôsobu myslenia. Túto krajinu určite odporúčam zaradiť každému do svojich cestovateľských plánov.

Veronika Boleková, októva

Literárne inzeráty

Hamlet – Melancholický filozof hľadá odpovede

Hlbokomyseľný dánsky princ s talentom na dramatické monológy hľadá zmysel života a vraha otca. Vzťah k rodine komplikovaný, k existencii ešte viac. Nadšenec divadla, šermu a morbidných lebiek. Ak hľadáš intelektuálneho spoločníka na filozofické debaty o smrti, osude a zrade, ozvi sa. Duchovia vítaní, falošní priatelia nie.

Ofélia – Nezná duša v búrke osudu hľadá bezpečný prístav

Romantická, oddaná, s poetickou dušou a vnímavosťou k prírode. Miluje kvety, rieky a piesne, hoci život jej servíruje tragické tóny. Hľadá niekoho, kto ju pochopí skôr, než sa stratí v prúde udalostí. Nevhodné pre tých, čo majú radi emocionálnu stabilitu a vyvíjajú sa dráme.

Claudius – Skúsený kráľ s ambíciami hľadá lojalitu

Muž činu s talentom na politiku, plánovanie a presvedčanie. Vie, čo chce, a neváha si to vziať, aj keď si to vyžaduje kreatívne riešenia. Hľadá dôveryhodných spojencov, ktorí nekladú zbytočné otázky. Ak veríš v osud a silné vedenie, pridaj sa na víťaznú stranu. Hamletovi fanúšikovia, prosím, nehláste sa.

Kristína Staníková, kvinta

Da Vinci hľadá modelku

Hľadám tajomnú dámu s neodolateľným úsmevom a schopnosťou sedieť bez pohnutia celé hodiny. Ponúkam nesmrteľnosť na plátne, prípadne konverzácie o anatómii a lietaní. Ak máte záujem, prihláste sa v ateliéri vo Florencii.

Rozhodovanie na mieru

Neviete sa rozhodnúť? Byť či nebyť? Objednajte si náš kurz existenciálneho váhania! Lebo pochybovať je ľudské...(až kým nie je neskoro).

Daniela Struhárová, I.B



Objatie protikladov:
Zorana Mária
Fašianková, II.B

Recenzia

Sylvia Plath: Sklenený zvon

Túto knihu som vzala do rúk, pretože som o nej počula veľa zaujímavého, no hlavne ma cez hlavnú postavu (keďže je semiautobiografická) zaujímali myšlienkové pochody samotnej Sylvie, ktorá je považovaná za jednu z najnadanejších poetiek minulého storočia.

Dielo je odvážne a šokujúce najmä na dobu, v ktorej bolo napísané. Myšlienky a pocity sú v nej rozobraté do detailov. Verne zobrazuje sklz mladého dievčaťa do ťažkej duševnej choroby, jej fascináciu smrťou a túžbu po nej. Autorka nijako neprikrášľuje skutočnosť a pocity svojho alter ega Esther, ktorá sa cíti akoby bola pod skleneným zvonom, ktorý ju dusí a deformuje jej videnie. Napriek prevažujúcej negativite však postava Esther, na rozdiel od autorky Sylvie, ktorá spáchala samovraždu, spod tohto zvonu unikne.

Napriek tomu sa mi však niektoré časti zdali zdĺhavé až monotónne, čo však netreba považovať úplne za chybu, pretože kniha sa sústreďuje na vnútorný svet Esther/Sylvie, pocity sa opakujú a dej je druhořadý. Niektoré myšlienky vo mne vyvolávali až akúsi nevoľnosť. Rozumiem im, no obávam sa, že nie kompletne. Sklenený zvon nebol mojou šálkou kávy, avšak som rada, že som ho prečítala.

Leisha Taurani, III.B

Zadrelí sme...

„Keď sa jedná na dedine o majetky, tak ľuďom z toho hrabne.“ (Vysvetlenie názvu Statky-zmätky.)

„Hrdina v Morhovi.“

„Derniera je divadelné predstavenie, ktoré sa už nebude premietiť.“

„Poviedka je menšieho rozmeru.“

„K Ťapákovcom - Anča bola v tom dome najväčšia zmija.“

„Od stredoveku sa postavenie ženy veľmi zmenilo. V tej dobe museli ženy poslúchať mužov, dnes je to naopak.“

„Meč mu najedovali, teda mu ho namáčali do jedu.“

„Absurdná dráma nespĺňa požiadavky klasickej drámy – tam je všetko poprekacované.“

„Autor (Hugolín Gavlovič) prirovnáva ľudí k sviniam a hovädám. Opitý človek leží väčšinou v kalužiach. A takto toho opitého zohavuje.“

„Motto renesancie bolo: Uživaj dna! (namiesto užívaj dňa).“

Redakčná rada: Timotej Fabok, Leisha Taurani, Kristína Staníková, Beáta Mlyniská, Kristína Stachová, Terézia Moravčíková, Klára Muráriková. **Odborný dozor:** Martina Boleková. Vyšlo v máji 2025 ako súčasť Púchovských novín.